

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 9 Iunie st. v.

Atât pentru noi toți, cât și pentru Maghiari îndeosebi, nu poate fi nimic mai stricacios ca principiile, pe care ei le propagă în societate.

Ne este încă viu în memorie discursul rostit de Francisc Pulszky la unul dintre banchetele date în onoarea publicistilor francezi veniți cu ocaziunea expozițiunii să admire progresele făcute în Ungaria.

Trăit timp îndelungat în exil, dl Pulszky este în curentul ideilor moderne și poate să-și dea seamă despre cele-ce ție.

Oamenii, la care se adresează, erau nisece republicani, dintre care cei mai mulți aderenți ai unor idei foarte avansate. Pus în fața acestor oameni, revoluționarul de odinioară se simte genat, și este un fel de scusă, când el le ție: „Am conspirat, dar' acum nu mai am de ce să conspir“. Se înțelege de sine, că ar conspira și acum, dacă ar avè de ce: legitimitatea conspirațiunii n'o pune la îndoială.

Tot astfel sînt acum câteva ție organul oficios „Nemzet“, condamnând tumulte scandaloase din stradele capitalei, ține să recunoască legitimitatea revoluțiunii (a forradalom jogosultsága), dacă sînt onorabile elementele ce o fac.

Această erigere în maximă de stat a revoluțiunii e admisă de toate cercurile politice maghiare, chiar și de cele ce se pretind conservatoare, și nu odată ni s'a întemplat, ca șefii partidului conservator maghiar să ne întimpine cu enunțiațiuni, care pentru un conservator german ori pentru unul francez sînt nisece eresii.

Nu poate dar' să ne prindă mirare, dacă din rîndurile partisanilor lui Kossuth adese-ori se emit idei, care nu pot decât să corumpă spiritul generațiunilor mai tinere și să ne arunce spre un proces de discompunere socială.

Astfel în primele ție ale turburărilor din Budapesta cel mai de frunte organ al acestui partid, „Egyetértés“, erige în maximă de stat desertiunea și tradarea în câmp de bătaie:

„Cele mai înalte cercuri militare, guvernamentale și dela curte, — ție „Egyetértés“, — se nu trăiască în iluziuni deserte. Să creadă în toată serioșitatea, că națiunea maghiară nu-și dă fiii drept osteni nici steagului negru-galben, nici unității monarhiei, nici germanisațiunii. Și să fie pregătiți, că dacă armata își păstrează spiritul ei anti-național, cel mai apropiat răsboiu

ne va duce tot acolo, unde a ajuns la Königgrätz. Cel puțin brațul și inima tinerimii maghiare nu bucuos o va scăpa de aceasta. Soldatul maghiar scie să fie viteaz pentru patria lui, pentru națiunea și regele lui, dar' nu se bate nici odată pentru steagul negru-galben și pentru ceea-ce simbolizează el“.

Nimeni, cunoscîndu-și pe Maghiari, nu mai poate să fie în îndoială, că declarațiunea aceasta atât de lămurită e tot odată cea mai sinceră expresiune a sentimentelor împărtășite de marea majoritate a poporului maghiar: dacă interesele noastre ar fi mîne sau poimîne puse în joc, nu putem conta pe spriginul concetățenilor nostri maghiari.

Aceasta ni se mărturisește în coloanele celui mai răspîdit dintre țiearele maghiare. Și trebuie să presupunem, că politiciii dela „Egyetértés“ și-au dat seamă despre importanța mărturisirii ce fac.

Ni se denunță prin ea contractul social, în virtutea căruia formăm cu toți un stat.

Un stat sînt oamenii uniți la un loc, pentru-ca cu toți împreună să-și susțină interesele. Statul austro-ungar nu sînt oameni, ci țeri și popoare, mai ales popoare, care s'au unit între ele, ca să se susțină unele pe altele. Toate aceste popoare au dreptul de a cere, ca fiesce-care dintre ele să-și dea avutul și sângele pentru susținerea intereselor comune, și fiesce-care are dreptul de a cere, ca celelalte să intervină, când interesele lui legitime sînt în joc.

Vine acum „Egyetértés“ și ne declară, că Maghiarii nu-și vor vîrsa sângele pentru interesele comune, ci vor face ca la „Königgrätz“ totdeauna, când nu vor fi în joc interesele speciale maghiare.

Căci ce oare simbolizează steagul negru-galben, pentru care Maghiarii nu se vor bate nici odată?

El simbolizează comunitatea de interese a tuturor elementelor ce constituiesc monarchia habsburgică.

Sub steagul negru-galben, sîntem noi toți cei-ce constituim monarchia, și când Maghiarii declară, că pentru ceea-ce reprezintă acest steag ei nu se vor bate nici odată, noi toți ceilalți trebuie să fim pregătiți, că ei ne vor trada, când interesele noastre comune vor fi primejduite și că ei numai pentru interesele lor speciale se bat.

Dacă așa este, atunci să tragem și consecuențele, să ne pregătim pentru toate

eventualitățile, să ne asigurăm contra trădării, cu care ne amenință concetățenii nostri maghiari.

Și fără îndoială numai astfel ne vom pute asigura, dacă noi toți ceilalți, cari sîntem gata să ne vîrșăm sângele sub steagul negru-galben și pentru ceea-ce el simbolizează, vom stărui, ca armata să se compoacească după naționalități. Maghiarii să aibă regimentele lor, să aibă armata lor națională și să stea acasă, să se lupte cu steagul, care le convine și pentru ceea-ce le place lor, dar' noi să fim scutiți în câmpul de răsboiu de camaradi, care de mai nainte ne-au spus, că nu vor să se lupte sub steagul comun și că vor face ca la 1866.

Aceasta e consecuența firească a declarațiunii făcute în „Egyetértés“: ori nu mai putem eși decât cuprinși de o temere bine întemeiată la răsboiu.

Ce ar ție Maghiarii, dacă noi am declara, că Români nu se vor bate nici odată pentru steagul roșu-alb-verde nici pentru ceea-ce el simbolizează?

Ceea-ce ar ție ei, țiecem și noi, când ei declară, că nu se vor bate sub steagul negru-galben: cerem constituirea regimentelor după naționalități, și să-și apere apoi fiesce-care onoarea națională. Dacă Maghiarii vor face tot ca la 1866, să facă, dar' să se scie lămurit, că numai ei au făcut așa, în vreme-ce noi ne-am făcut, ca totdeauna, datoria.

Și mai presus de toate trebuie să li se iee Maghiarilor putința de a vorbi despre statul ungar ca și când în statul acesta n'ar fi decât ei și numai ei. Mai sînt și aici și noi, cei mulți, care vom să ne batem pentru steagul negru-galben și pentru ceea-ce el simbolizează.

Ce ar ție Maghiarii, dacă, urmînd exemplul lor, am profita de proxima situațiune grea, pentru-ca să declarăm, cum declară ei, că nu ne vom bate nici sub steagul negru-galben, nici sub cel roșu-alb-verde decât cu condițiunea, că se va constitui parlamentul după naționalități?

N'am avè oare noi, marea majoritate, în ajunul unui răsboiu destulă putere, ca să impunem o asemenea reorganizare?

Am avè! — dar' în fața situațiunilor grele nu se cere nimic, ci se dă totul necondiționat, și declarațiunile făcute de „Egyetértés“ în actuala situațiune sînt de o potrivă cu tradarea, pentru-că ele încuragiază pe dușmanii nostri și des-

curagiază pe frații nostri, care mîne ori poimîne pot să cese la răsboiu alături cu fiii popor maghiar, care „nu se vor bate nici pentru steagul negru-galben“.

Revista politică.

Sibiu, 9 Iunie st. v.

Ca cea mai însemnată cestiune e la ordinea țielei cestiune irlandeză. Respingerea bilului și disolvarea parlamentului n'au schimbat nimic în sfera discuțiunilor. Adversarii lui Gladstone, acum ea și nainte, luptă în numele „unității regatului“, dînd astfel probă de cea mai clasică orbire. Gladstone și partisanii sei combat în numele aceleiași „unități“, susținînd că astăzi ea e vecinic în pericol și că e tocmai vorba de consolidarea acestei unități. Rămîne ca națiunea engleză să se rostească. S'a schimbat însă mult în Irlanda. Urmările actului netrebnic al lordului Churchill se produc: și rodul seamănă semînței. De câteva ție, comitatul Ulster e frîmîntat de turburări grave. Sângele curge, casele se dîrîmă și se incendiază, forțele publice abia pot să țină mulțimea în frâu. Și trebuie să se țină seamă, că restul Irlandei e încă liniștit. Ce ar fi, dacă politica d-lui Gladstone nu va reuși, nu poate nimeni să-și închipuiască în amănunt; atât simte însă ori-cine, că unitatea Angliei va fi pusă în joc și că cea mai crîncenă, cea mai desperată luptă va izbucni.

În Berlin se crede în genere, că mari greșeli s'au făcut la München și că țielele ministerului Lutz sînt numărate. Se vorbește de venirea la afacere a contelui de Frankenstein. „Deutsches Tageblatt“ spune, că constituțiunea bavareză trebuie modificată în privința succesiunii, căci venirea la tron a unui nebun ca principele Otto ruinează principiul monarhie în ochii poporului. — Împăratul va trimite la înmormîntare pe principele moștenitor. — Regentul Luitpold are de gînd să renunțe la lista sa civilă.

„Journal de St. Petersburg“, vorbind de discursul prințului Alexandru, observă mai cu seamă întorsătura, cu care prințul trece preste toate stipulațiunile internaționale privitoare la cele două țeri, fie interpretându-le cum a făcut, fie chiar lăsându-le în umbră. Se înțelege în sfîrșit, spune foaia rusească, că prințul Alexandru n'a menționat aceste stipulațiuni, dar' în

Foița „Tribunei“.

Marin călușerul.

Schiță dela Moși.

Era numai de vre-o 17 ani când veni mai nainte la Moși din Bucuresci. Flăcău, de abia începea să-și răsără mustățile. Altfel era înalt, lat în umeri, de când te uitai la el, te gîndiai că flăcăul acesta ar pute bate o ceată de oameni. Avea nisece ochi negri de scăpărau de negri ce erau, nisece mâni vîjnoase ca un Sfarmă-Petră, și de jucat 'ți-ar fi jucat trei ție și trei nopți de-a rîndul, și nici atunci nu 'l-ai fi audît țiecînd că a ostenit. . . Altmintrelea era băiat blînd, îl iubia tot satul, și mai ales îl iubiau fetele, căci în șapte sate fecior de petrecere nu ai fi găsit ca el. . .

Când audîră fetele că Marin are să plece la Moși la Bucuresci, că vătavul de călușeri 'i-a învîrțit și lui capul să meargă cu ceata lui la Moși, țiecîndu-și că au să câștige cu horele un sac de bani — apoi toate se făcură bulug când îl vîdăru că se duce.

— Aoleo! Să te duci tu așa departe. Din Teara-Oltului la Bucuresci; o să te perdi, o să te prăpădesci pe acolo, așa îi țieceau fetele și nevestele, căroră le părea rău că se duce. Cine va mai ține de aci încolo sufletul și veselia în ele la horă, dacă se duce el! . . .

— O să fugă toate fetele și nevestele de pe la Moși după el, așa țieceau cei mai bătrîni când îl vîdăru îmbrăcat ca călușer pe Marin.

Avea o pîlărie cenușie cu panglici și flori de abia se mai vedea din panglicele și florile cele multe. Pe la brău era încins cu un chimir frumos, de care nu avea nici vătavul. . . Era țesut tot cu mărgele. . . Avea nisece opinci noue-nouțe cu zdrîncănele la călcăiu, de când călea fîi părea că-i cîntă urma. . . Cămașa îi era albă ca zăpada și țesută cu flori, de părea că tot flăcăul este rupt dintr'o floare frumoasă. . . Și preste această cămașă purta un ilec albastru cu două rînduri de nasturi și pe la gît cu fir. . .

Îi ședea ca de minune! . . .

Așa plecă Marin cu doispredece tovarăși ai sei, în frunte cu vătavul mustăcios spre Bucuresci la Moși.

Plîngea satul și pămîntul în urma lor. . . Ce gîndesci: cei mai de frunte flăcăi plecau din sat! . . . O să rămînă satul și fetele de jale până-ce ear' se vor întoarce ei. . .

Și Doamne! lung e drumul din Oltenia până la Bucuresci. . . Marin în viața lui nici de audît nu aușide de atâtea sate și orașe prin câte trecu acum.

Trecură aproape două săptămîni, până-ce ajunseră la Bucuresci. Se opriră prin toate satele și orașele pe unde treceau, învîrtau o horă-două; lumea se strîngea să vadă; și ei apoi plecau mai departe.

Când intră Marin în Bucuresci, 'i-se opriră vederile și nici de audît nu mai audia. . . Ce case, căți oameni. . . Toată lumea s'a strîns aici, așa se gîndia el. . . Ear' când ajunse afară la Moși, când se vîdă într'atîția oameni, nu mai scia ce să țiecă, ce să mai gîndească. . . Și chiar de ar fi sciut, nu ar fi avut vreme. Vătavul îi puse pe toți la rînd, și începură hora. . . Jucău de tremura pămîntul sub ei. . . „Chindă“, „sîrba“, „călușerul“ — pe toate le jucară de-a rîndul, de le curgea apă pe obraji. . .

Nu se lăsa nici unul. Ce să se lase?! . . . Ar fi rămas de risul Moșilor, căci lumea se îngîmădia împregiurii lor, ear' moșul de turcă strîngea la bani ca și cum strîngi la mere coapte. Toți dădeau câte un ban, doi, căci își petreceau bine la glumele moșului, care așa mut cum era, făcea la glume de abia se mai țineau oamenii de rîs. Și apoi chiar de nu ar fi moșul glumeț, fîi petreci uitându-te la Oltenii acestia cum joacă, de nu te-ai fi săturat trei ție de 'i-ai fi privit. . . Da apoi când urmă jocul bătelor. . . Ce mai haz, cum 'ți-i mai învîrția pe bieții călușeri șiretul de vătav, care se pricepea la jocul acesta decînd era încă soldat. . . Ce risete, ce hohote, când unul rămânea îndrêț, și drept pedeapsă 'i-se dădea cu 12 băte la picioare, de bietului îi trecea de șagă. . . Avea noroc, că venia moșul și îl scotea cu gluma, căci vătavul era om rău, pedepsia aspru pe care nu era destul de sprinten. . .

Îi veni apoi rîndul lui Marin. Se puse să joace el acum ceva singur: „Hățegana“, joc de care nu s'a mai vîdut poate pe la Moși din Bucuresci. El o învățase dela un cioban din Teara-Hățegului, care venise ca cioban în sat la ei. . .

Când își începu jocul, când făcu odată un ocol în vîrful degetelor, apoi se lăsa jos, sîria preste bătă, juca când lin, când o mai iuția, — lumea se strîngea și bătea din palmi: Așa ceva nu s'a mai vîdut. . . Ear' Marin scia că ce gîndesc acum oamenii despre jocul lui, de aceea după-ce isprăvi jocul, apoi îl mai începu odată, luă steagul în mână, și juca de par'că nici nu joacă, ci sboară ori este o nălucă. . .

Ce nălucă frumoasă! vor fi ție fetele, cari îl priviau.

Ear' obiceiul așa e, că după tot jocul banul! Marin după-ce isprăvi, își luă pîlăria din cap și începu să strîngă bani. . . Oamenii dădeau bucuos. Unii mai boieri, căci priviau și domni pe aici, dădeau chiar bănuși albi. . . Marin nu mai vîduse atîția bani în pîlăria sa. . . De vor ține Moși vre-o două săptămîni, apoi o să adune atîția bani, de nu va să unde să-și pună. Se învîrția lumea cu el de bucuria banilor.

Și cum umbla așa cu pîlăria în mână și o întindea pe la toți să pună cine cât îl lasă inima în ea — ochii lui de odată se opriră: era înaintea lui o fată frumoasă ca o țieină.

ori-ce cas ar trebui să evite de a vorbi de Sârbia în terminii ce a întrebuitat. Cu mai multă înțelepciune și mai puțină suficiență el ar fi înțeles, că sunt susceptibilități de menagiat. Numai nise considerațiuni personale au dictat limbajul prințului.

Diarul „Le Temps” luând act, că în discursul pronunțat la deschiderea sobraniei, prințul Alexandru a invitat camăra să hotărască asupra afacerilor și cestiunilor, cari privesc interesele patriei comune, face să se observe, că nici Europa, nici Turcia nu recunosc cestiuni de un astfel de ordin. Bulgaria se pune deci în opoziție cu hotărârile conferenței.

„Le Temps” enumără mai multe motive, care fac pe Turcia neîncredătoare și nemulțumită și care întârziează desarmarea trupelor sale, și concludă manifestându-și frica de a vedea din nou pe Bulgaria turburând pacea Europei.

Congresul național-bisericesc gr-or.

Raport special al „Tribunei”.

Sedința I dela 8/20 Iunie 1886.

Mult dorit, mult așteptat, de multe-ori amănat, congresul bisericii române greco-orientale, în sfârșit, s'a întrunit.

Chiar la deschidere erau prezenți cincideci și doi deputați, ear' alți șase, cincisprezece s'au anunțat și vor sosi ați, mâine.

Dintre Episcopi n'a sosit încă decât Părintele Ioan Mețianu; Părintele Popasu se află în cură la Karlsbad, de unde se va întoarce dîlele aceste direct aici.

Sînt multe dintre figurile în adevăr venerabile, care atît de bine caracterizează biserica orientală, preoți bătrîni cu pîrl lung și cu barba căruntă, fețe cu deosebire expresive. E aici Vicarul Ieroteu Belez, Protopopul Chișineului, octogenarul Petru Chirilescu, Iosif Suciu din Lîpova, Petru Suciu, M. Popovici, protopopul Orșovei, Atan. Ioanovici, protopopul Fagetului, I. Petric protopopul Brașovului, și încă alți câțiva dintre reprezentanții bătrîni ai clerului.

Dintre celebritățile politice, abstracție făcînd dela cele sibiene, es în primul plan domni V. Babeș, Ioan Cavalier de Pușcariu, Atanasie Cimponeanu, Sigismund Popovici, Constantin Rădulescu, Ioan Lengheru, George Sîrb și Coriolan Brediceanu. Mocionescii n'au venit încă, dar se asigură că vor veni.

Congresul se întrunește în biserica parochială din cetate după sfînta liturgie, la care a pontificat nalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron.

Întruniți odată deputații, dl V. Babeș propune, ca cele mai distinse persoane să fie trimise drept deputațiune în reședință, ca să-i invite pe Arhiepiscopii în congres, ceea-ce se și întîmplă.

Prima impresiune, pe care o produce congresul întrunit, e cu deosebire calmă, tot cam ca ceea-ce transpiră din discursul de deschidere, în care nu se vorbește de dușmani ai bisericii, nici de „cură radicală”.

Discursul de deschidere al Părintelui Metropolit e de altmîntrele următorul:

„Preasfințite Domnule frate Episcopoe! Prea stîmți domni deputați! Iubiți frați, iubii fii sufletești!”

„Împregiurări extraordinare, preste tot nefavorabile pentru dezvoltarea salubră a vieții noastre bisericesci, ni-au creat și de a doua oară pedeci la întrunirea normală a supremei noastre corporațiuni bisericesci; astăzi însă avem fericirea de a vedea delaturate acele pedeci și ne aflăm repuși în dreptul nostru legal de a ne aduna ca biserica autonomă în congresul nostru național-bisericesc, care este chemat a regula în general administrațiunea bisericească pentru întreaga noastră provincie metropolitană.

„Binecuvîntat să fie acest moment nou de întrunire a supremei noastre reprezentanțe bisericesci; binecuvîntat să fie zelul Domniilor Voastre, cu care ați grăbit a răspunde la invitația ce Vi-o am făcut prin cercularul meu convocător; binecuvîntare să aducă și salutarea mea cordială de „bine ați venit”, cu carea Vă întîmpin la această întrunire!”

„Experiențele, ce le-am făcut în restimpul de 11 ani, de când port sarcina grea de arhiepiscop și metropolit, m'au întărit tot mai mult în credința mea profesată și la alte ocașii: că biserica noastră, în statul nostru și între împregiurări, cum sînt ale noastre, numai prin o adevărată sinodalitate se poate susține, consolida și poate prospera; îndeosebi eu am privit și privesc de un atribut esențial al organismului nostru bisericesc: ca elementul mirean să exerceze în administrațiunea bisericească incurgerea, ce 'i-o asigură dispozițiunile cardinale din statutul nostru organic, fiind numai astfel posibilă o armonie bună în lucrările noastre bisericesci și realizarea dorințelor ce le avem pentru rezultate multumitoare în cultura și moralitatea publică, la a căror propagare este chemat în prima linie clerul nostru parochial și cu deosebire cel superior.

„Ca credincioși supuși ai Maiestății Sale cesare și apostolice-rogesci ai preagrațiosului nostru rege Francisc Iosif I și ai preafinaltei case domnitoare, sub garanția și scutul legilor patriei să cultivăm dar' această sinodalitate și să căutăm a ni-o asigura pentru totdeauna, unindu-ne și lucrînd toți în spiritul sublim al bisericii, care este propriu-mintea puterea noastră de viață și care trebuie să ne dea directivă în toate lucrările.

„Premiînd aceste, sesiunea congresului nostru bisericesc pentru periodul, în care ne aflăm, cu aceasta o declar de deschisă.”

Se numesc apoi secretarii dintre membrii mai tineri ai congresului și se procede la prezentarea credenționalelor. Diecesa Aradului e puțin reprezentată, Preasfinția Sa Părintele Episcop are însă o întreagă arhivă de credenționale, pe care nu le trece la secretarul seu, așezat la dreapta-i, ci le prezintă însuși biroului.

Diecesa Caransebeșului e bine reprezentată, deși mulți dintre cei aleși abia pe mîne sînt anunțați.

Primindu-se credenționalele, se ia hotărîrea, ca deputații din arhiepiscopie să fie verificați de aleșii din diecesa Caransebeșului, acestia de cei din Arad, ear' acestia de arhiepiscopiani, apoi sedința se închide.

Proxima sedința Luni, la orele 11.

România.

Cetim în „Epoca” din 7 Iunie v. următoarele:

În sedința de ieri a camerei, dl Maiorescu luînd de pretext acușatiunea ce 'i-se adusese de către dl Dimancea: cumcă junimistii fuseseră aleși de guvern la ultimele alegeri, a făcut o declarație din cele mai însemnate.

Răspundînd mai întîiu dlui Dimancea, dl T. Maiorescu amintesc, că în timpul ultimei perioade electorale, atît d-sa cît și dl Carp au declarat alegătorilor lor, că sînt în contra guvernului și că dacă îi vor alege, ei se vor duce ca opoșanți în parlament. Aceași declarație fu făcută de dl Pogor la Iași.

Prin urmare, ăce dl Maiorescu, am intrat ca opoșanți în cameră, și facem opoziție în acest parlament. Aceasta să fie bine înțeles odată pentru todeauna.

Întru cît privesce Regele, sîntem, urmează dl Maiorescu, monarchisti constituționali, și vom fi alături de ori-ce partid cînd va fi vorba de a se apîra prerogativele coroanei.

Asemenea vom fi alături de guvern în cestiunile exterioare, cînd va fi vorba de a se apîra interesele țerii.

Dar' afară de aceste reserve sîntem opoșanți, rolul nostru e de a combate guvernul; să fie aceasta bine înțeles.

După-ce 'și-a definit situația față cu guvernul, dl Maiorescu precizează asemenea și situația sa față cu opoziția, și aci mai cu seamă devine importantă declarațiunea sa.

Dl Maiorescu amintesc desbinarea ce s'a produs între junimisti și conservatori și explică motivele acelei desbinări.

„Îndeosebi, ăce d-sa, n'am putut urma pe vechii nostri amici conservatori, cînd apînîndu-se dela alegeri, au părăsit după părerea noastră, calea legală pentru a transporta lupta afară din parlament.

„Astăzi opoziția coalisată, a întreprins o campanie de întruniri publice, și noi nu putem decât să fim feroici, că opoziția reîntră în națiune.

„Nu putem dar' decât să aprobăm aceste întruniri, mai cu seamă, că ele sînt un indiciu, că vechii nostri amici conservatori au de gînd să iee parte la viitoarele alegeri și să între pe calea legală pe care ne vom întîlni.”

Cam acesta este, după nîi cuvintele, cel puțin sensul declarațiunii d-lui Maiorescu.

Lăsăm deocamdată la o parte acușatiunea tum, că am fi eșit la un moment dat din lupta legală, și nu avem de a reaminti aci motivele abstențiunii. Ceea-ce vrem să facem e, să precisăm sensul declarațiunii d-lui Maiorescu.

Pe drept ori pe nedrept, dl Maiorescu este privit, ca reflectînd părerea dominantă la palat și în cazul de față s'a ăis, că d-sa a fost până la un oare-care punct ecoul palatului.

Nu scim nimic în această privință; se poate că numai aparențele, persoana d-lui Maiorescu, forma laconică și moderată a discursului seu, modul de a se exprima, făcînd o declarațiune mai mult sau mai puțin solemnă, să fi acreditat un asemenea svon.

Lucrul însă nu e imposibil și această ipoteză e foarte admisibilă.

Raționînd dar' asupra acestei ipoteze, vom ăce: Dacă Regele a avut de gînd să lase să se înțeleagă, că vede cu plăcere întrunirile ce

se fac, fiindcă ele sînt un semn, că luptăm pe terenul legal, dacă Maiestatea Sa a vrut să 'și exprime dorința, că vom lupta la viitoarele alegeri, atunci luăm act cu cea mai mare bucurie de această declarațiune.

Dorința ca opoziția să participe la alegeri nu se poate admite decât cu hotărîrea din partea Regelui, că are de gînd să lase alegerile libere.

Dacă dar' Regele are de gînd, disolvînd camerele, să facă alegeri libere, dacă Maiestatea Sa renunță a se infeuda partidului colectivității și de a deveni arbitru imparțial între partide, atunci fie această declarațiune bine venită.

Deocamdată însă, vom urma pe calea pe care am pornit, fără a ne depărta întru nimic dela această cale, până vom ave dovezi sigure, probe palpabile, că Regele are de gînd să se amendeze.

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Mercuria, în 5 Iunie 1886.

A doua ăi de Rosalii a. c. a pus în mișcare și a dat viață monotonului nostru orașel. O surprindere plăcută pentru străini, mîngăere, mulțumire și mîndrie pentru noi Români, a adus cu sine acea ăi.

Corul seminarului Andreian din Sibiu, sub conducerea celebrului artist-profesor dl George Dima se afla în mijlocul nostru.

Era îndesuită și plină de lume de toate confesiunile, cari se află aici, spațioasa noastră biserică, care venise ca să asculte responsurile liturgice, executate de sus amintitul cor.

Cei mai mulți dintre cei de față n'au avut ocașiune se audă încă așa ceva, dar' totuși le-ar plăcea, dacă li s'ar mai ăa și altădată această plăcută ocașiune.

Tot în acea ăi a avut loc în sala scoalei ev. lut. de aici un concert cu o bogată și aleasă programă executată de corul suspomenit.

Nu putem să reflectăm la reușita executării, nici chiar să expunem efectul produs, pentru-că n-îe teamă, că ori-ce am ăce, n'ar fi de-ajuns, ci așteptăm, că aceea ce o facă un cunoscător de musică, — și apoi prin aceste rînduri, nici nu urmărim direct scopul acela.

Cine îl cunoaște pe dl Dima, cine a audît cîntînd reînniunile de cîntări, conduse de d-sa, numai acela își poate face o exactă idee despre reușita și plăcuta impresie, ce o a făcut asupra publicului de aici, care acum 'l-a audît pentru prima oară.

Adaugem numai, că după finirea fiecărei piese, aplause frenetice izbucneau din toate părțile, așa încât multe piese a trebuit să le repetete. Publicul pare că nu voia să se mai ridice de pe scaune nici după finirea programei.

Scopul final ce îl urmărim prin aceasta e, ca să dăm tributul nostru de mulțumită și adîncă recunoștință d-lui conducător G. Dima și d-lor coristi, pentru bunăvoința ce au avut-o a veni în mijlocul nostru, procurîndu-ne astfel una din cele mai rari și mai plăcute ăle; pentru osteneala d-lor nepregetînd a veni în un drum relativ lung până la noi; pentru folosul moral și material, ce noi Români mercurieni 'l-am avut cu această ocașiune, și care îl putem atribui concertanților și excelentului d-lor conducător.

Tot aici ne permitem a mulțumi onoratei reprezentațiuni a bisericii ev. lut. în frunte cu

Aceea tocmai era plecată cu capul, căuta în portofel să iee bani, să dea și ea.

Ear' Marin nu s'a dat să nu-ăi pună bani în pîlărie, ei 'i-ar juca încă odată numai așa din dragostea ochilor ei, dela ea se mulțumesc și cu atît că a vîdut-o, să aștepte să-ăi dea, ori să asvîrlă pîlăria cu bani cu tot, și să fugă, să uite această fată, acest chip frumos? . . . Și eum se gîndia la asta, fata își ridică ochii, privi la Marin, ear' Marin acum chiar dacă ar fi vrut să fugă, nu ar fi putut: rîmase ca împietrit . . . Își uită mîna așa întinsă, ear' ochii nu 'și-i mai putu lua de pe fată . . . Era așa de frumoasă! . . . Cum era, despre asta nu-ăi putea el da seamă . . . Avea obraji albi?! El nu scia, lui 'i-se părea că are față de ânger . . . Avea ochii albaștri?! . . . Nici asta nu o scia; lui 'i-se părea că vede cerul deschis. . . La gît avea salbe de mîrgele ori de bani, nici asta nu o scia! Lui 'i-se părea că toate stelele cerului lucesc împregiurul gîtului ei, ca oamenii să vadă că sînt ochi, cari lucesc mai frumos decât chiar acele stele, cum luciau ochii acestei fete. . .

Ear' cînd aceea își întinse mîna, cînd Marin vîdîu acele mîni frumoșele, albe și rotunde, îi venia să se repezească să le apuce și să le sîrute cum se sîrute icoana în biserică. . . Fata îi puse în pîlărie un leu de argint. . . Marin voia să-ăi dea îndărăt din el, căci așa se gîndia el, fata nu a avut mîrunți și a dat atîția

bani, pentru-că nu voia să-ăi lase să treacă mai departe fără de a-ăi da și ea.

— Tîne-l numai, să-ăi fie de noroc, îi ăise aceea, și nu-l lăsă pe Marin să-ăi înapoieze nici un ban.

Marin se uită acum și mai lung la ea. . . Cum, de ce îi ăa fata asta atîția bani?! Atîția nici un boier nu 'i-a dat, și erau mulți împregiurul lui îi părea bine de ban, căci fata îi ăise să-ăi fie de noroc, și el așa a audît, că ce-ăi poftește o fată mare și frumoasă, aceea se împlinesce. . . Și totuși parcă 'i-ar fi părut mai bine, dacă nu 'i-ar fi dat nimic, ci să-ăi fi ăis numai o vorbă bună, să-ăi fi ăis, că 'i-a plăcut jocul lui. . . Se uită apoi și mai bine la fata. Era foarte frumos îmbrăcată, țărănească; dar' pielea ei albă, mînile ei rotunde nu arătau a fi o fată de țeran. Și în adevăr o vîdîu depărtîndu-se cu o cocoană. . . . Era tot fată de boier și ea. . . Ce rău îi părea lui Marin de asta. . . 'I-a dat dar' banii, pentru-că are destui, nu ca să-ăi fie lui de noroc, ci pentru slujbă, că 'i-a jucat ca un nebun, — așa se gîndia Marin în sine cînd vîdîu fata depărtîndu-se. . .

Dar' apoi ear' se mîngăia: S'a uitat cea fată cu așa ochi dulci la el, încât este preste puțină, că aceea ce 'i-a ăis din gură, să nu-ăi fi ăis și din inimă. . . . Cum să-ăi mai fie însă de noroc, cînd ea s'a dus, nu 'i-a mai vorbit nici o vorbă?! . . . Așa se întrebă Marin. . . .

Și întrebări de acestea, câte alte gînduri nu-ăi scornesc omului în cap?! . . .

Lui Marin de aci încolo nimeni nu-ăi mai luă folosul. În joc de aci încolo mai la tot pasul greșea, de tovarășii sei dacă nu ar fi sciut, că nu a beut, ar fi creșt că este ameiț de vin. Nici Hăteșana nu vrî să o mai joace și plecă prin Moși.

— Dar' 'ăi-ai sărit din minți, să te duci și să ne lași, îi ăise vîtavul.

— Mai sciu și eu ce fac? răspuse Marin cu o voce dusă, și plecă. . . O să mă mai întorc eu; 'mi-a venit uite mie acum așa, dar' o să-ăi treacă, atît mai adaugă Marin și apoi plecă prin Moși. . . .

Umbla uite așa, nici el nu scia ce căuta. Dar' totuși scia de ce a plecat: să mai întîlnească odată pe cea fată, care 'i-a dat banul de noroc. . . .

Umblă până în seară și totuși nu o găsi nicăiri. Era multă lume pe aci, apoi poate că fata a plecat acasă. . . Marin se întorcea tocmai la tovarășii sei, cari osteniți cum erau, totuși mai petreceau sub un cort — cînd zări fata, pe care o căuta. Mergea înspre oraș. . . Cînd eși afară din grădina, în care se joacă horele, vîdîu, că aceea se urcă într-o trăsură și plecă tot cu cocoana aceea, cu care a vîdîu-o la horă.

— Este fată de boier, oftă cu tristeță Marin în sine, după-ce nu mai vîdîu fata.

Veni apoi la tovarășii sei. Aceia petreceau, de le era strîmt și cerul, așa chiuiau . . . Ear' scripearii cîntau la doine și flăcăii după ei, de și Oltețul, repede cum doine s'ar fi oprit în cursul lui să-ăi asculte pe feciorii acestia, așa cîntau de frumos. . . Acestia nu mai puteau de bucurie, cînd îl vîdîu pe Marin. . . Ear' Marin era trist. . . Nu se potriviau cu el acesti oameni! . . . Aceia îi spuneau căpi bani au strîns, ce glume a făcut mutul; ce asculta însă el la ei, gîndul lui în alte părți umbla. . . Ear' cînd aceia începură a-ăi ispiți, că pe unde a umblat toată ziua, ce a căutat și ce a făcut, el nu le răspunde nimic, ci ăise: Turnați-mi, să beu!

Și beu, până ce-ăi veni și lui voia bună; se puse pe cîntece și cînta de parcă-ăi cîntă o pasere. . . . Apoi ear' se făcu trist, de nici o cîlestele nu ai fi putut scoate vre-o vorbă din el. . . Ce-ăi face vinul!

Mai stau încă câteva ăile pe la Moși, pe fată însă nu o mai vîdîu.

— Și dacă aş vedea ce ar fi?! . . . To nu ar sta cu mine de vorbă, ori-cît o doresc. Nebunie!

Așa își ăcea în sine Marin și plecă apoi acasă, în țeara Oltului. . . Acum nu mai mergea pe jos cătră casă, avea bani, și de ce-ăi făcu drumul de fer? . . . Era bine pentru Marin, că ajunge mai încurînd acasă, căci 'i-se părea ui veac vremea asta. . . Și totuși parcă 'i-ar fi pă

on. domn paroch Walentin, pentru-că și acum, a doua oară în est an, ne-a oferit sala cea mare din scoalele d-lor.

De asemenea primească mulțumită din parte-ne dl Schuster, director și dl Huber, învățător la scoala ev. lut. din loc, cari ne-au pus la dispoziție localitățile d-lor, ear' acesta și forte-pianul.

Constatăm în fine cu plăcere, cumcă venitul material încă a fost foarte frumos și anume:

Suma intratelor . . .	118 fl. 90 cr.
Suma cheltuielilor . . .	59 fl. 19 cr.
Substrăgând spesele, rămâne un venit curat de . . .	59 fl. 71 cr.

Prelungă taxa de intrare au oferit supra solvirii următorii domni: Mateiu Voilean, redactor Sibiu 1 fl.; Kapesius, silvicultor în Miercurea 1 fl.; Haubenschild, expeditor de poștă 40 cr.; Tanase, primar în Ludoș 1 fl.; Ciugudean N., notar în Poiana 3 fl.; Dr. Calefar, din Seliște 1 fl.; Beu, notar în Rod 1 fl.; ear' din afară au încurs dela d-nii: Iacob Greavu, primar în Topârcea 1 fl. 50 cr.; Nicolae Schiau, notar în Topârcea 1 fl. 50 cr.; și Ioan Oncescu, notar în Răhau 1 fl.; 50 cr.

Suma suprasolvirilor computată deja în suma de mai sus e de 13 fl. 90 cr.

Primească deci acești domni și pe calea aceasta sincerile noastre mulțumiri.

Comitetul arangiator.

Cronică.

Ministrul de comerț și agricultură a trimis camerelor comerciale următorul circular:

Am făcut experiența, că inventatorii, care se adresează către minister cu petiții pentru patentarea invențiilor industriale nu observă formalitățile prescise la aceste petițiuni, mai ales încât privește desemele și descrierile, ce sunt de acul. Ce e drept ministerul de sub conducerea mea a conces totdeauna completarea acestor neajunsuri, dar' aceasta este împreună cu pertractări și corespondențe mai lungi și prin urmare pentru petent cu spese și pierdere de timp.

Pentru evitarea astorfel de neajunsuri în străinătate există instituțiuni anume, așa numite „procuratură pentru patente”, care reprezintă pe inventatori la câștigarea patentelor, prin urmare la asigurarea dreptului de proprietate spiritală, procedând în deplină cunoștință a formalităților legale, care cunoștință inventatorilor le lipsește.

În timpul mai nou s'a stabilit în Budapesta o astfel de procuratură sub firma Ludovic de Benedek et C-nie (distr. VIII Museumring 10), care posedă toate recușitele recerute la o astfel de întreprindere.

Atrag atențiunea cercurilor interesate asupra procuraturii numite.

Pentru ministru: Matlekovits m. p.
În legătură cu acest circular camera comercială din Brașov aduce la cunoștință, că dînsa este în poziție de a trimite interesatilor circulare și prospecte dela numita procuratură.

Comisari pentru examene. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune a numit de comisari la examenle de maturitate pe următorii profesori dela universitatea din Cluj: pe Dr. Anton Abt pentru gimnaziul din Năsăud, Blaj și Beiuș; pe Dr. Mauriciu Réthy pentru gimnaziul din Sibiu și pe Dr. Ludovic Martin pentru gimnaziul din Odorheiu-săcuesc.

Societatea academică „România-Jună” în Viena s'a constituit pentru semestrul de vară a. c., alegînd în comitet pe următorii domni: President: Drd. med. Alexandru Pop; vice-

rut bine se mai țină Moșii un an de zile, sau chiar mai mult, ce 'i-ar fi păsut lui o viață întregă de ar fi ținut...

În sat ear' se făcu veselie și bucurie când intrară Călușerii... Fetelor li se părea un an aceste săptămâni cât nu fuseră în sat acești flăcăi, căci hora fără de ei nu plătia nici o ceapă degerată...

Marin însă nu mai era acela ce a fost până acum. Veselia de odinioară dela Moși încoace 'i-se duse... Și cine scie când va mai veni?!...

Marin își dăde silința să uite de Moșii, în care fata cea frumoasă îi turburase sufletul, însă înzadar... Nu era di, în care se nu se gândea la ea. Cum se nu se gândea?... Așa chip de ânger el nu mai veduse... Ochii aia frumoși, mâinile ale rotunde... Apoi banul de noroc, pe care-l purta tot cu el... Cumpăraseră atunci la Moși și un Visul Precestei și fiindecă așa au disese el dela chiar părintele Tânase, că este bine să porți un Vis cu tine și un ban de argint, el încă purta de aci încolo... De câte-ori nu scotea el din șerpar Visul, se uita la chipul Maicei Fecioare, ce blând era; se uita apoi la banul de noroc și se gândia la aceea, că și fata care 'i-a dat acest ban, tot așa chip blând avea...

(Va urma.)

president: Drd. phil. Elie Gherghel; Secretar I: Francisc Beșan, stud. forest.; secretar II: Iosif Turcu, stud. med.; cassar: Grigorie Țeran, stud. med.; controlor: Ioan Papanicol, stud. med.; bibliotecar: Octavian Pop, stud. techn. și econom: Ioan Deac, stud. forest. În comisia literară s'au ales: Drd. med. Emanuil Doctor; Petru Span, stud. phil.; Ioan Guguian, stud. forest.; Aron Moșoiu, stud. acad. comer. și Valeriu Rus, stud. phil. În comisiunea revădătoare: Basiliu Têrnovean, stud. med.; Victor Roșca, stud. med. și Dionisiu Gailav, stud. med.

Scire personală. Se confirmă, că adlatul civil din Bosnia, baronul Nicolies, a demisionat. Se vorbește, că va fi înlocuit prin baronul Kutschera.

Noul president al tribunalului din Sibiu va fi — precum spune o foaie clujană — judele supletor dela tabla reg. din Murș-Oșorheiu Francisc Fabinyi.

Crisă în teatrul din Cluj. Cu toate că acest teatru se bucură de diferite subvențiuni, treburile lui merg foarte rău. Așa se spune că în luna aceasta până în 17 nu 'și-au primit actorii lefiele. Directorului 'i-s'a luat din mână manipulația banilor, dar' venitele în adevăr nu ajung la acoperirea cheltuielilor. Din acest incident membrii teatrului au trimis o deputație la intendantul contele Esterházy, ear' acesta a răspuns, că venitele nu ajung pentru plățile lefilor restante, ear' o cauciune nu există. Eată la ce soarte a ajuns un teatru subvenționat din șatula privată a Maestății Sale și din visteria statului.

Exundări. Scirile mai noue din Timișoara ne spun, că apele riurilor Timiș și Bega au început a scăde. Apa se scurge mereu de pe semănăturile inundate. În comuna Medveș, care a suferit mai mult, s'au ruinat o mulțime de case. De altă parte amenință cu exundare și Murșul.

Filoxera. Acest flagel al viniculturii, ne spune „Pester Lloyd”, că s'a constatat în timpul mai nou în Gaia, comitatul Timiș, Iam, comitatul Caraș-Severin, apoi în Torbăgy, comitatul Pesta și în Boranta, comitatul Torontal.

Duel cu pistoale. În 13 l. c. n. (Dumineca Rusaliilor) a avut loc la 2 oare p. m. în Doboș un duel cu pistoale între amicii intimi și anume „primarul districtual” din Banjaluka, Alfred de Wiener și comisarul cercual din Dolnj-Tuzla Géza de Baresay. — Distanța a fost de 20 pași cu 10 pași avanse și de 3 ori schimb de plumb. — La darea primă de foc, pușcă Wiener în vînt, eară Baresay nu nimerise; a doua oară pușcă Wiener eară în vînt, fu însă din partea contrarului nimerit în piept, cădu jos și muri cam după o jumătate de oră. Mortul e fiul bancherului din Viena „Wiener-Welten”; cadavrul se transportase la Viena. — Duelul s'a provocat prin aceea, că Wiener furase femeia lui Baresay, care urmărind fugarii, 'i-a ajuns la Doboș.

Schimbări în ministerul din România. Diarului „Budapester Tagblatt” 'i-se telegrafează din București, că ministrul de comerț al României dl Stolojanu a demisionat. Se vorbește, că îl vor urma domni Nacu ori Stătescu.

Compania internațională de vagoane de dormit va organiza în curînd un *traincelair* între Petersburg, Viena și Constantinopol, care va avea legătură cu *traincelair* Paris-Viena-Constantinopol. Deoarece Germania-de-Nord nu permite trecerea acestor trenuri, voiajorii din Rusia în Franța și vice-versa vor lua de acum înainte drumul cel nou via Viena.

Între Franța și România s'a statorit un provisoriu comercial, care se va prezenta în curînd parlamentelor. Convențiunea definitivă se va încheia numai în sesiunea viitoare a parlamentului francez. Amănarea se face din considerare la starea iată, în care se află Franța în momentele de față și la timpul scurt, care mai este până la închiderea sesiunii prezente a parlamentului.

Ständerath-ul elvețian a primit în unanimitate convențiunea comercială cu România.

Estate de 114 ani. În ziua de 25 Maiu trecut, a încetat din viață în comuna Buda, județul Rîmnicul-Sărat, onușelul Radu Nădrag în etate de 114 ani. Până în momentul morții sale, el s'a bucurat de întregimea facultăților intelectuale, lucrînd meșteșugul de ferărie.

Cheltuielile făcute de regele Ludovic II al Bavariei cu construcțiunile publice: Pentru construirea bisericilor a cheltuit 4,159.525 floreni, pentru monumente etc. 6,791.000 fl.; pentru castele 4,027.000 fl.; pentru palaturi și colecțiuni artistice 1,789.000 fl.; pentru statua Bavariei și alte statue de metal 472.000 fl.; pentru cumpărări de pămînt 363.000 fl.; pentru cumpărări de opuri artistice 1,400.000 fl.; pentru clădiri de școli și alte institute de binefacere etc. 2,750.000 fl. Total 21,751.525 fl.

Din Bulgaria. O telegramă din Sofia ddto 18 Iunie, publicată de „Neue Freie Presse” anunță, că neînțelegerea între ministrii Caravelov și Radislavov s'a aplanat, dară

cu toate acestea criza ministerială nu a încetat. E vorba că pentru a păstra concordia în partid va intra în minister doctorul Stransky și încă o persoană. Dr. Stransky este cunoscut din evenimentele din anul trecut dela Filipopol.

Un canal, care va uni Marea-neagră cu Marea-de-Azov. Guvernul rus a primit — precum dice „Pravitelstvenii Wiestnik” — proiectul unui canal, care va uni Marea-Caspică cu Marea-neagră prin Marea-de-Azov. Proiectul acestei mărețe lucrări este făcut decătră inginerul Blüm. Împăratul cetind proiectul în cestiune ar fi diș, dice diarul oficial: „această lucrare va fi gloria domniei mele.” Se dice că pentru execuția lucrării va trebui cel puțin 800,000.000 ruble.

Scolastic.

Gherla, 16 Iunie n. 1886.

Ieri și astăzi s'a ținut aici adunarea generală a reuniunii învățătorilor din giurul Gherlei. La început timpul era nefavorabil, dar' nu preste mult s'a schimbat în vesel, precum erau și inimile noastre.

A bunăseamă nouă învățătorilor ne pare bine, că ne putem întruni la adunări de ale noastre, apoi ne bucurăm și pentru aceea, că ne mai vedem, căci sub decursul unui an abia scim cevași unul de altul. Reuniunea aceasta 'și-a terminat deja al șeselea an al existenței sale, sub al căror decurs mult bine ni-a făcut. Pentru-ace și mulțumim acelor, cari au fundat-o, și acelor cari atât în centru, cât și în afară o conduc — pofindu-le vieață îndelungată.

Adunarea a fost foarte cercetată. De toți au fost de față 68 de membri ordinari, membri mai venerabili ai clerului din loc și mai mulți oaspeți din loc și din giur. Din raportul general al comitetului central am înțeles, că cele 13 reuniuni filiale, în cari e divisată reuniunea după cele 13 tracte protopopesci, preste cari se extinde, toate au ținut câte 2 adunări anuale cu disertațiuni pedagogice și lecțiuni practice. Comitetul central, pentru conducerea sa prudentă, a fost reales în persoanele sale de mai nainte. Examenul de vară dela scoala de praxă și totodată confesională gr-cat. din loc a reușit preste așteptare, încât a făcut onoare învățătorului ei dl Ioan Boeriu. Asemenea ne-a surprins zelul și diligența acestui învățător, dovedite în instruirea industriei de casă la institutul preparandial. Multe obiecte, pot dice mai de arte, erau expuse în antișambra salei ședințelor pregătite a valma din paie și speteză. În onoarea noastră, curatorimea bisericească din loc, în seara zilei prime a ședințelor a arangiat o petrecere foarte amuzantă. Conclusele luate de această adunare sînt mai mult de valoare administrativă și numai câteva de valoare pedagogică. Între aceste se numără și concludul ce se raportează la recomandarea operelor „Rezultatele filosofiei” de meritosul literat bisericesc Ioan Papiu, operat foarte folositor la studiul pedagogiei teoretice, și „Stupritul” de Ioan Costin, care merită atențiune pentru valoarea sa practică. Preste tot ședințele au fost foarte interesante și bogate în materii de discuțiuni, cari toate nu e locul să le amintim aci. Dacă cineva voiesce a se convinge de puterea vitală a reuniunii acesteia și lucrările sale ce le sêvîrșesce, pofim să ne onoreze la adunarea generală următoare, care pe anul viitor se va ține la Borșa în tractul protopopesc al Giulei. Și până atunci să așdîm de bine fraților colegi!

Mulțumită publică

Se aduce domnului Sabin I. Piso, neguțător, primar comunal și membru în comitetul parochial gr-or. din comuna noastră Hondol; care domn, la toate examenle semestrale, ținute cu elevii din scoala noastră rom. gr-or. din loc, nici când n'a lipsit de a nu ne onora cu prezența d-sale și prezentându-se, totdeauna a adus și împărțit între scolari premii frumoase; — pentru elevi a premiat: ceruse, pene de scris, caete, ținătoare de pene etc.; pentru eleve: cercei, broșe și altele.

Dee bunul Dșeu, ca fapta acestui marinos domn, mai sus amintit, ce întru adevăr merită mulțumirea noastră, să o imiteze și alți creștini din comuna noastră, și să 'i urmărească, procurînd ca dar pentru scolarii nostri, cărți scolare și alte recușite de învățămînt, care lipsese în cea mai mare parte în scoala noastră, din cauza neajunsurilor în unele familii mai sărace.

În numele tinerimii scolare

Alexandru Iovan,
învățător.

Varietăți.

(O dramă la Goerz.) Din Viena 'i-se scriu următoarele diarului parisian „Le Siècle”: Micul oraș Goerz nu mai sfîrșesce cu dramele și afacerile de senzație. Acum câteva zile, jurații, în aplausele mulțimii, achitară pe contele Savargnan, care acum două luni trăsese patru lovituri de revolver asupra soției sale și a amantului ei, surprinși amîndoi într'un hotel. De astădată este o altă afacere de familie ce se semnalează. Dela începutul lunei lui Maiu, dl Petre Juraz, vice-consul al Austro-Ungariei locuia într'un hotel din Goerz, cu soția sa, doi copii și o doică. Dese scene de familie se produsă. Dl Juraz cheamă doi medici, cărora le declară, că soția sa este atinsă de alienație mintală. Soția protestă declarînd, că bărbatul ei întreține relațiuni intime cu doica, că ea a venit la Goerz, pentru-ca să găsească o altă și că bărbatul ei n'are alt scop, decăt să pună mîna pe averea ei depusă

la societatea marsiliesă. Cei doi medici n'au constatat, că d-na Juraz era bolnavă, cu toate acestea bărbatul obțină arestarea ei provisorie, preținînd, că soția lui a fugit cu bijuterii. D-na Juraz găsi un apărător, pe doctorul Vinci, care voind să vorbească cu clienta lui, a fost primit de bărbat, care se asvêri ca un nebun asupră 'i. Atunci o învălmășeală se produsă, căreia gendarmeria puse capăt. De atunci numeroase scene violente se produsă și poporația se întreață, dacă nu bărbatul este nebun. Deocamdată, d-na Juraz fu internată într'un spital.

(O ciudată experiență.) La Paris s'a făcut o ciudată experiență la cascada dela „Bois de Boulogne”. S'a experimentat un sistem inventat de dl Diaz, fiul marelui pictor, pentru a opri îndată, pe un spaț de treizeci de metri, cai spăriați. Eacă în ce consistă acest sistem ingenios: Opritoarea și muștucul calului sînt legate între ele printr'o curea solidă, al cărei capăt este ținut de vizitiu. Dacă calul se sparie și voiesce să o iee la fugă, se trage de această curea cu putere și dobitoacul este nevoit să 'și plece capul precăd opritoarea îi paralisează picioarele de dinapoi. Dl Diaz a făcut experiență cu un cal foarte iute, care a mers în fugă o distanță de 500 metri. La a patra oară experiența a isbutit pe deplin.

(Cărțile-scrisori.) La Paris s'au pus în vîndare în toate birourile cărți-scrisori postale. Aceste cărți sînt de două colori diferite: de culoare galbină deschisă pentru interior, cu o francare de 15 centime, și de culoare roșie, 25 centime, pentru cărțile destinate pentru străinătate. Cărțile-scrisori sînt tot cam ca cărțile-telegrame închise. Se deschid rumpîndu-se banda, care se află în giurul cărții. În realitate ele nu vor avea altă utilitate decăt aceea, de a pute să se trimită câteva cuvinte prin poștă într'un moment de grabă. Ele nu vor pute să conțină o lungă corespondență, căci formatul lor abia este cât o jumătate din pagină de hârtie de scrisoare. Dar' în schimb, pentru câteva cuvinte, prin poștă, întrebuințarea cărților-scrisori va oferi îndoitul avantaj, de a ave la îndemînă și gratis o foaie de hârtie și prin urmare de a pute să facă o corespondență sumară chiar în birourile postale. Se înțelege de sine, că timbrele pentru francare sînt imprimate pe cărți.

Bibliografie.

„Fôia bisericească”. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Ese în 10 și 25 st. n. a fiecărei luni. Blaj, 10 Iunie 1886. Anul IV. Nr. 11. Cuprinsul: Misionarul. — Știința emancipată față cu religiunea creștină. — Observări referitoare la liturghierul dat în Blaj la 1870. — Chateaubriand despre modul de scriere al sfintei scripturi. — Un cas practic despre inferna în matriculă. — Viața religioasă a Parisului. — Revista bisericească.

Însemnări istorice și literare. Adunate din bibliotecă și arhive galițiene în vara anului 1885. Relațiune prezentată Academiei române: De prof. I. Bîanu, bibliotecarul Academiei române. Extras din Analele Academiei române, seria II., tom. VIII., sect. I — București, 1886. Tipografia Academiei române.

„Gazeta Săteanului”. Foaia cunoscîntelor trebuincioase agriculturii și poporului, Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat. 5 Iunie 1886. Anul III. Nr. 9. Sumar: Nu sînt fonduri necesare: Plugărescu. — Cerespondența „Gazetei Săteanului” din Dobrogea 6. Lăcustele: Zamfir Filotti. — Administrația comunelor rurale: I. Aristotel. — Două crime sêlbătice: X. Galama. — Soja: Vilmorin. — Perele, (urmare): C. C. D. — Zoogienea reproducîunii ecuine (urmare): I. St. Furtună. — O lună petrecută în grădina zoologică de acclimațiune din Paris (urmare): C. C. Datculescu. — Din țeară: Z. — Din localitate: C. — Buletin comercial. — Miscellanea: Un econom român.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 21 Iunie n. Casa deputaților. Ministrul-president Tisza face împărțesirea, că noul tarif vamal a îndurat în senatul imperial austriac mai multe modifițiuni. În urma acestora guvernul trebuie să renunțe, de a rezolva tariful vamal încă în decursul sesiunii aceastei. După resolvarea proiectelor aflătoare la ordinea zilei urmează încheierea sesiunii la 26 l. c. n. Sesiunea proximă se va convoca pe 18 Septembrie a. c. n.

München, 21 Iunie n. Comitetul special al camerei prime a încuviințat cu unanimitate instituirea și continuarea regeței.

Paris, 21 Iunie n. Contele de Paris desminte scirea, după care regele Ludovic al Bavariei 'i-ar fi cerut un împrumut.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimin Albini.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Nicolae Mera (din Hon-
țisor), văduva lui Teodor Mariș (din Săcaci)
și Andriș Vesa (din Zeldiș), — la jud. cere. din
Buteni.

Economie.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 18 Iunie n.
s'a notat: ungurești bătrâni grei 40.— cr. până 41.— cr.
ungurești grei, tineri 43.— cr. până 43 1/2 cr., de mijloc
43 1/2 cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr.,
marfă țerănească, grea 41.— cr. până 42.— cr., de
mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până
44.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până
— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.
transito ușori 41 1/2 cr. până 42.— cr., transito sârbesci.
grei 41 1/2 cr. până 42.— cr., transito de mijloc 42.— cr.
până 42 1/2 cr., transito ușori 42.— cr. până 42 1/2 cr., în-
grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4%
cumpenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 19 Iunie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo
fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de
Posta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo
fl. 7.90 până 8.20, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —
până —, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de Bacșka)
72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.—
până 8.30, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —
până —, 74—79 Kilo fl. 7.50 până 7.90.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.20 până 6.40.
(Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.50 până 5.90; (de
berărie) 62—84 Kilo fl. 6.80 până —.

Ovės (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.70.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.35 până 5.40; de
alt soi fl. 5.25 până 5.30.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. —
până —.

Mălaiu (ungurec): fl. 5.30 până 5.70

Tempul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. — până — (per
Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.63 până 7.65.

Săcara (primăvară) 69 7/10 Kilo fl. — până —.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.23 până 5.24.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10 1/8 până 10 2/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

LOTERIE.

Tragerea din 19 Iunie st. n.

Budapesta: 18 14 32 34 41.

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	vënd.
Rur. conv. (6%)	263 1/2	264.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	1014.—	—
Banca națională a României	—	—
Impr. oraș. București	—	—
Act. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	—	—
Schimb 4 luni	34.—	—
Societ. const.	162 1/2	230 1/4
Aur	14 1/2	14 3/4

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 5 Iunie 1886.

Vëndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Emberico	Peirano	Porumb	4000	58	6.80	Caic
Dr. Pana	G. Mendl	"	860	61	7.25	Magazie
Dimitriadi	"	"	2700	60 1/2	7.35	Șlep
Emberico	Nicolopolo	"	3500	58 1/4	6.90	Caic
S. Marato	Manari	"	1300	59	6.65	"
Carandino	"	"	2120	61	7.35	Șlep
"	"	"	9240	58 1/2	6.85	"
Conduri	Dreifus	Cinquant.	1600	61	7.40	Magazie
Emberico	Feitler	Grâu	900	54 1/2	9.50	"
Vamvuri	"	"	3220	55 1/2	10.—	Caic
Sarlo	Carnavali	"	1700	60 1/4	13.25	"
Cavadia	"	"	1150	59 1/2	12.30	Magazie
Cațica	Pauli	"	1950	55 1/2	10.30	Caic
Emberico	Schmierer	Săcară	3100	55 1/2	7.44	"
Davis	Pauli	Orđ	1750	43 1/4	5.20	Magazie

Operațiile efectuate în 6 Iunie 1886.

Vamvuri	Nicolopolo	Porumb	3400	59 3/4	7.17 1/2	Caic
Grimani	"	"	1400	58 3/4	7.10	"
Vamvuri	"	"	4200	58 3/4	6.95	Magazie
"	Emberico	"	2670	58 3/4	7.05	"
Perlea	Pauli	"	1530	62	7.62	Caic și Șlep
"	"	"	1325	62	7.62	"
"	"	"	2300	62 1/2	7.62	"
"	"	"	640	62 1/2	7.62	"
Vasmagidi	Carnavali	Grâu	1500	59	7.10	Caic
Emberico	"	"	2200	56	10.55	Caic
"	"	"	1000	58 1/2	11.50	"
Kirschen	Bellet	"	650	58 1/2	11.90	Magazie
Perlea	Schmierer	Orđ	100	44	5.10	"
Emberico	Ali Efendi	"	1100	53 3/4	5.22 1/2	Caic
Suca	Afsaroglu	"	3500	43	5.15	"
Vamvuri	Dreifus	"	3600	42	5.05	"
Dimitriadi	Schmierer	"	1400	41 3/4	4.95	Magazie

Operațiile efectuate în 7 Iunie 1886.

Sassu	Comercială	Porumb	400	61 1/2	7.55	Magazie
Politi	Feitler	Grâu	2500	56 1/2	10.—	"
Verona	Marchiani	"	2500	60 1/4	13.—	"
Emberico	Schmierer	Săcară	3000	55 1/4	7.44	Caic
Mari	"	Orđ	4100	42 3/4	5.05	"
Emberico	Ali Efendi	"	3500	43	5.40	"
Cambano	L. Mendl	"	1700	42	5.05	Magazie

Bursa de Viena
din 19 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	106.10
" " " "	4%	94.70
" " hârtie "	5%	154.75
Imprumutul căilor ferate ung.		100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	128.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	120.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	105.20
Bonuri rurale ung.	" cu cl. de sortare	105.20
" " " "	" bănațene-timișene	105.20
" " " "	" cu cl. de sortare	105.20
" " " "	" transilvane	105.20
" " " "	" croato-slavone	99.80
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		120.40
Imprumut cu premiu ung.		124.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		85.20
Rentă de hârtie austriacă	" argint austriacă	85.85
Rentă de aur austriacă		116.80
Losuri austr. din 1860		139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	" de credit ung.	288.—
" " " "	" austr.	280.90
Argintul		5.94
Galbeni împărătești		10.—
Napoleon-d'ori.		61.67 1/2
Mărci 100 imp. germane		126.20
Londra 10 Livres sterlingi		

Bursa de Budapesta
din 19 Iunie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	106.20
" " " "	4%	94.90
" " hârtie "	5%	154.—
Imprumutul căilor ferate ung.		100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	120.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	" cu cl. de sortare	105.—
" " " "	" bănațene-timișene	105.—
" " " "	" cu cl. de sortare	105.—
" " " "	" transilvane	105.—
" " " "	" croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		120.25
Imprumut cu premiu ung.		125.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		85.20
Rentă de hârtie austriacă	" argint austriacă	85.75
Rentă de aur austriacă		116.50
Losurile austr. din 1860		139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	" de credit ung.	287.75
" " " "	" austr.	281.20
Argintul		5.93
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“		9.98
Galbeni împărătești		61.95
Napoleon-d'ori.		126.25
Mărci 100 imp. germane		
Londra 10 Livres sterlingi		

Cursul pieței din Sibiu.
din 21 Iunie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.57	vënd.	8.63
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.10	"	10.20
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

A. TRIFAN,

croitor de vestminte bărbătesci

Nr. 41 Strada măcelarilor Nr. 41.

Recomandă depositul seu asortat cu cele mai solide stofe pentru sezonul de primăvară și vară, cu deosebire arangiat cu stofe engleze și franceze, precum și alte deosebite soiuri de stofe de lână, moderne și durabile.

Sortiment în stofe pentru reverenți, de lână și mătăasă.

Comande se efectuează prompt și prelungea prețuri moderate.

[295] 1—5

Weltausstellung Wien 1873

Landesausstellung Siegen 1876

Vinuri naturale transilvănene premiate

Vinuri de pe Târnava

se ofer decătră subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

	flacoane:	mari de mijloc,	mici
		à 3/4,	1/2
Vin de measă	40	—	25 cr.
Vin de dîneu	50	—	30 "
Vin dessert, 1862	70	—	40 "
dtto. risling	70	—	40 "
Assbruch	—	60	— "

Depozite în Sibiu:

Depozitul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.

Depozite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.

J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.

Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32.

Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.

Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.

Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.

Ospetăria, strada Oenei Nr. 9.

dtto strada Oenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adică: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vëndătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectuează prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[298] 9

Premii pentru scolari!

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acum:

1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Înderătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
14. **Bunica de Bojena Némecová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
19. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
21. **Un pețitor înderătnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
22. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
23. **Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
25. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Testimoniu pentru scoale populare una sută 80 cr.

[293] 4

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.